

ket og rigtig idé – det vil jeg bestemt ikke afvise – men var det ikke mere hensigtsmæssigt og logisk og naturligt at starte med at se på, hvordan man letter erhvervslivets vilkår og administrative byrder, således at vi rent faktisk får givet nogle mennesker lyst til at gå i gang med at lave noget erhvervsliv i de her områder? Det ville vel have været det rigtige sted at handle, at gå i gang.

Det handler om at få igangsat en positiv udvikling. Det skal gøres mere attraktivt at etablere egen virksomhed, og hvis vi får sat gang i den positive spiral, hvor flere tør tage chancen med at gå i gang, ja, så vil der altså også komme flere arbejdspladser. I takt med at der kommer flere arbejdspladser, vil det altså også blive lettere at få skabt plads til dem, der ikke kan få job på almindelige vilkår.

Jeg bør måske her understrege, at mine spørgsmål jo sådan set er af retorisk art. Jeg forventer ikke, at en socialdemokratisk by- og boligminister tænker så erhvervspositivt, det ville da i hvert fald være noget nyt, så jeg forventer ikke et svar. Det siger jeg lige på forhånd.

Det vækker også i Det Konservative Folkeparti bekymring, at regeringen lægger op til, at man vil overveje en ændring af planloven, således at investorer kan pålægges at bidrage til investeringer i infrastruktur i byomdannelsesområderne. Igen starter regeringen det forkerte sted ved at kigge på, hvilke byrder man nu kan finde på at lægge på det erhvervsliv – altså til at skaffe væksten i de her områder.

Der er positive elementer i redegørelsen, men det virker altså unægtelig, som om by- og boligministeren har været i 1 uges praktik hos miljøministeren. Der er simpelt hen lagt op til for megen plan- og detailstyring. Og det synes jeg ikke er den rigtige måde at gøre det på.

Afsnittet om byens boligområder indeholder foruden den forventede portion selvros et interessant strategisk tilbagetog. Hvor by- og boligministerens forgænger jo i hvert fald tidligere har gjort sig til talsmand for, at det med det formål at sikre reelt blandede ejerformer i hvert fald burde overvejes, om man i en vis udstrækning decideret kunne omdanne almene boliger til ejerboliger, er det nu gjort til et spørgsmål om udvidet råderet og medejerskab. Og det skal selvfølgelig blive interessant at se nærmere på, hvad begrebet medejerskab reelt kommer til at dække over. Det har jeg stadig lidt svært ved at finde ud af, men det kommer vi jo til på et eller

andet tidspunkt. Men det er jo næppe det samme som ejerskab.

Det Konservative Folkeparti – og det er sådan set mere rettet til hr. Keld Albrechtsen, for jeg ved, at han om lidt vil springe op og spørge mig om det, så derfor siger jeg det nu med det samme – har ikke noget ønske om at decimere den almene sektor. Den udfører et godt stykke arbejde, der er behov for i det danske samfund. Men vi synes det er synd, at by- og boligministeren har lyttet så meget til den almene sektor, at man ikke engang tør starte forsøg med egentligt ejerskab.

Vi tror, at målsætningen om at sikre en mangfoldighed i beboersammensætningen – og det er en målsætning, vi også har – ved at fastholde og tiltrække ressourcer stærke kun kan opnås, hvis man tør gå i gang med at gøre et antal almene boliger til deciderede ejerboliger.

Så er der afsnittet om byens miljø. Også dette afsnit er for størstedelens vedkommende almindeligheder, og de fleste vil kunne tilslutte sig det. Det kan jeg sådan set også. Dog bemærker jeg, at man jo også her nævner, at man meget gerne vil have sat gang i undersøgelsen af, hvorvidt man ved hjælp af betaling af afgift, roadpricing, kan begrænse trafikken i byen yderligere.

Det er ikke Det Konservative Folkepartis kop te. Det ved ministeren også udmærket godt. Men jeg synes også, det er nødvendigt her at slå fast, at også her tager man det forkerte udgangspunkt. Man gavner ikke udviklingen i byerne, man sikrer ikke en dynamisk udvikling, og man får ikke skabt vækst, hvis man starter med at se på: Hvordan kan vi få tømt de her byer for eksempelvis biler?

Erhvervslivet er altså afhængigt af, at der er nogle mennesker, der kommer ind og handler. Gør man det for besværligt, så skaber man altså ikke vækst. Man skaber det modsatte.

Jeg kan ikke lade være med at sige, at det i hvert fald gælder i den kommune, vi står i, Københavns Kommune, at hvis ikke de almindelige parkeringsafgifter kan afholde folk fra at tage bilen herind, så er der formentlig ingenting, der kan.

Men sammenfattende kan jeg sige, at det er en noget tynd redegørelse. Der lægges op til for meget analyse, for meget statistikarbejde. Det er som om, man ikke er blevet klogere, siden vi havde den sidste redegørelse.

Det mener jeg ikke er rigtigt, for vi ved godt i dag, hvad der er de tunge arbejdsopgaver i bypolitikken. Det er at få skabt boliger, det er at få